

Tenojoen vesistön kalastussääntö

Suomen tasavallan hallitus ja Norjan kuningaskunnan hallitus, jäljempänä osapuolet, jotka haluavat korvata Suomen ja Norjan välillä tehtyyn sopimukseen kalastuksesta Tenojoen vesistössä 30. syyskuuta 2016 liittyvän kalastussäännön uudella kalastussäännöllä, ovat sopineet seuraavasta:

1 Luku

Yleiset säännökset

1 §

Kalastussäännön tarkoitus

Tämän kalastussäännön tarkoituksena on edistää Suomen ja Norjan välisen sopimuksen kalastuksesta Tenojoen vesistössä tavoitteiden mukaisesti Tenojoen kalakantojen ekologisesti, taloudellisesti ja sosiaalisesti kestäväää käyttöä ja hoitoa sekä edistää saamelaisten alkuperäiskansaoikeuksia ja paikallisia kulttuuriperinteitä.

2 §

Soveltamisalue

Tämä kalastussääntö on olennainen osa Suomen ja Norjan välistä sopimusta kalastuksesta Tenojoen vesistössä.

Kalastussäännön määräyksiä sovelletaan sopimuksen 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla rajajokiosuudella. Biologisten vaikutusten torjuntaa koskevaa 8 lukua sovelletaan Tenojoen vesistön koko valuma-alueella.

3 §

Rajajokiosuuden kalastajaryhmät

Suomessa kalastusluvan ostamiseen oikeutetut jaetaan seuraaviin ryhmiin:

- 1) Tenojoen vesistön jokilaaksoissa vakinaisesti asuva kalastuslain (379/2015) 4 §:n 1 momentin 10 kohdassa tarkoitettu kalastusoikeuden haltija;
- 2) muualla kuin Tenojoen vesistön jokilaaksoissa vakinaisesti asuva kalastuslain 4 §:n 1 momentin 10 kohdassa tarkoitettu kalastusoikeuden haltija;
- 3) Tenojoen vesistön jokilaaksoissa vakinaisesti asuva henkilö;
- 4) muualla kuin Tenojoen vesistön jokilaaksoissa vakinaisesti asuva henkilö, joka ei ole kalastuslain 4 §:n 1 momentin 10 kohdassa tarkoitettu kalastusoikeuden haltija.

Norjassa kalastusluvan ostamiseen oikeutetut jaetaan seuraaviin ryhmiin:

- 1) Tenojoen vesistön kalastusoikeuksista annetun lain (*Tenolain*) 4 §:ssä tarkoitettu, kaikilla pyydyksillä kalastamaan oikeutettu kalastusoikeuden haltija;
- 2) Tenojoen vesistön kalastusoikeuksista annetun lain 5 §:ssä tarkoitettu, vavalla ja käsisiimalla kalastamaan oikeutettu kalastusoikeuden haltija;
- 3) muualla kuin Tenojoen vesistön jokilaaksoissa vakinaisesti asuva henkilö, joka ei ole Tenojoen vesistön kalastusoikeuksista annetun lain mukainen kalastusoikeuden haltija.

2 luku

Lohen kalastusta koskevat säännökset

4 §

Lohen ja merinieriän kalastus

Kalastuskiintiöistä ja -ajoista sovitaan vuosittain Tenon kalastussopimuksen 6 ja 7 artiklan ja kalastussäännön 5 §:n mukaisesti lohikantojen tilan ja hyödynnettävän ylijäämän perusteella.

Lohenkalastukselle asetettava kiintiö ei saa ylittää arvioitua hyödynnettävää ylijäämää.

Kalastuskiintiöt on asetettava ottaen huomioon kummankin osapuolen eri kalastajaryhmät. Kiintiöt on asetettava paikallisia oikeudenhaltijoita kuullen.

5 §

Lohenkalastuksen sääntely

Sääntelyn lähtökohtana on Tenon vesistön eri lohikantojen viikoittainen esiintyminen Tenojoen pääuomassa prosenttiosuuksina (Liite *Taulukko 1*).

Tätä prosenttiosuutta verrataan Tenon vesistön lohikantojen vuosittaisessa tilaraportissa esitettyyn lohikantojen tilaan. Yhdessä nämä antavat yleiskuvan sellaisten lohikantojen esiintymisestä, jotka eivät ole tuottaneet hyödynnettävää ylijäämää vähintään kolmena viimeisestä neljästä vuodesta (*punainen kantaluokka*). Tämän perusteella lisätään seuraavat ehdot:

- 1) Kun yli 20 % joessa tietyn ajanjakson aikana tavattavista lohista kuuluu punaisen kantaluokan lohikantoihin, lohenkalastusta ei sallita.
- 2) Niinä viikkoina, kun alle 20 % joessa tavattavista lohista kuuluu punaisen kantaluokan lohikantoihin, lohenkalastus sallitaan seuraavasti:

Lohenkalastus on sallittu vavalla ja vieheellä sekä verkolla tai padolla kahtena päivänä viikossa.

Kaikki yli 65 cm:n mittaiset lohet on vapautettava. Kalastukseen voivat osallistua ainoastaan 3 §:n 1 momentin 1 ja 3 kohdissa ja 2 momentin kohdissa 1 ja 2 tarkoitettut henkilöt. Kalastus on lopetettava, kun saaliskiintiö on täyttynyt.

3) Niinä viikkoina, kun alle 10 % joessa tavattavista lohista kuuluu punaisen kantaluokan lohikantoihin, lohenkalastus sallitaan seuraavasti:

Lohenkalastus on sallittu vavalla ja vieheellä, verkolla tai padolla vähintään kahtena päivänä viikossa.

Kaikki yli 90 cm:n mittaiset lohet on vapautettava. Kalastukseen voivat osallistua ainoastaan 3 §:n 1 momentin 1, 2 ja 3 kohdissa ja 2 momentin 1 ja 2 kohdissa tarkoitetut henkilöt. Kalastus on lopetettava, kun saaliskiintiö on täyttynyt.

4) Lohikantojen tilan niin salliessa osapuolten toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia kalastuksen laajemmin kuin mitä edellä 3 kohdassa on määrätty sekä sallia sen 3 §:n 1 momentin kohdassa 4 ja 2 momentin kohdassa 3 tarkoitetuille ulkopaikkakuntalaisille.

3 luku

Kalastonhoitomaksut ja kalastusluvut

6 §

Kalastonhoitomaksu

Kalastettaessa rajajokiosuudella sovelletaan kalastonhoitomaksuvelvollisuuteen sen osapuolen lainsäädäntöä, jonka alueelta kalastuslupa lunastetaan.

7 §

Kalastuslupaluokat

Sopimuksen 10 artiklassa tarkoitetut rajajokiosuudella kalastamiseen tarvittavat kalastusluvut jaotellaan seuraavasti:

1) *Yleinen paikkakuntalaislupa* oikeuttaa kalastukseen kaikilla tässä säännössä sallituilla pyyntimuodoilla jäljempänä säädetyin rajoituksin sekä kalastusoikeuden kansallisesti määräytyvän laajuuden rajoissa. Yleisen paikkakuntalaislupan ostamiseen ovat oikeutettuja Suomessa edellä 3 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetut kalastusoikeuden haltijat sekä Norjassa 3 §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitetut kalastusoikeuden haltijat. Yleinen paikkakuntalaislupa on voimassa kalastuskauden.

2) *Paikkakuntalaisen vapakalastuslupa* oikeuttaa kalastukseen vavalla ja vieheellä rannalta sekä veneestä jäljempänä säädetyin rajoituksin. Paikkakuntalaisen vapakalastuslupan ostamiseen ovat oikeutettuja Suomessa 3 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetut henkilöt sekä Norjassa 3 §:n 2 momentin 2 kohdassa tarkoitetut kalastusoikeuden haltijat. Paikkakuntalaisen vapakalastuslupa on voimassa kalastuskauden.

3) *Venekalastuslupa* oikeuttaa kalastukseen vavalla ja vieheellä veneestä jäljempänä säädetyin ehdoin ja rajoituksin.

4) *Rantakalastuslupa* oikeuttaa kalastukseen vavalla ja vieheellä rannalta jäljempänä säädetyin ehdoin ja rajoituksin.

5) *Muiden lajien kalastuslupa* oikeuttaa kalastamaan 10 §:ssä säädetyin ehdoin ja rajoituksin. Kyseisellä kalastusluvalla ei saa kalastaa lohta tai merinieriää.

Ensimmäisen momentin 1 kohdassa mainittuun yleiseen paikkakuntalaislupaan voidaan liittää osallistumislupa. Osallistumislupa oikeuttaa siinä nimetyn henkilön osallistumaan yhdessä yleisen paikkakuntalaisluvan haltijan pyydyskalastukseen. Osallistumislupa ei oikeuta itsenäiseen kalastukseen.

Kaikkiin ensimmäisessä momentissa mainittuihin kalastuslupaluokkiin voidaan liittää yksi tai useampia lapsilupia. Lapsilupa oikeuttaa siinä nimetyn muualla kuin Tenojoen vesistön jokilaaksoissa vakinaisesti asuvan lapsen kalastamaan yhdellä vavalla ja vieheellä kerrallaan. Lapsilupa ei kuulu 8 §:n lupakiintiöihin. Osapuolten toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa tarkempia määräyksiä lasten kalastusluvista.

Kaikki kalastusluvut ovat henkilökohtaisia.

8 §

Kalastuslupien jako

7 §:n 1 momentin 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen vene- ja rantakalastuslupien enimmäismäärä kalastuskautta kohden päätetään vuosittain Suomen ja Norjan välillä.

7 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettujen muiden lajien kalastuslupien enimmäismäärä kalastuskautta kohden on 12 000 kalastusvuorokautta, joka jaetaan tasan Suomen ja Norjan välillä.

Suomessa myytävistä, 1 ja 2 momentissa tarkoitetuista luvista enintään kolmasosan suuruinen kiintiö voidaan varata edellä 3 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetuille, muualla kuin Tenojoen vesistön jokilaaksoissa vakinaisesti asuville kalastusoikeuden haltijoille.

Sallittaessa lohenkalastus 5 §:n 3 kohdan mukaisesti on 3 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetuille, muualla kuin Tenojoen vesistön jokilaaksoissa vakinaisesti asuville kalastusoikeuden haltijoille varattava erikseen määritettävä osuus lohensaaliskiintiötä vastaavasta lupakiintiöstä.

Osapuolten toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa tarkempia määräyksiä muiden lajien kalastuslupien käytöstä.

4 luku

Pyyntivälineet

9 §

Lohen ja merinieriän kalastuksessa sallitut pyyntivälineet

Lohen ja merinieriän kalastuksessa sallittuja pyyntivälineitä ovat:

- 1) potkupato (joddu) ja mertapato (meardi);
- 2) seisova verkko;
- 3) kulutusverkko;
- 4) vapa ja viehe.

Oikeus käyttää 1 momentissa tarkoitettuja pyydyksiä on 7 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetun yleisen paikkakuntalaisluvan haltijoilla. Muut kalastajat saavat käyttää ainoastaan vapaa ja viehettä.

Muut kuin edellä 1 momentissa mainitut pyydykset ja kalastustavat, mukaan lukien harrilauta, ovat kiellettyjä.

7 §:n 1 momentin 3 kohdassa mainitut venekalastusluvan haltijat saavat kalastaa vieheellä tai perholla.

7 §:n 1 momentin 4 kohdassa mainitut rantakalastusluvan haltijat saavat kalastaa perholla ilman kohoa tai heittopainoa sekä seuraavilla alueilla myös koholla tai heittopainolla varustetulla uistimella ja perholla:

- 1) Matinköngäs, maastossa olevien kylttien mukaisesti;
- 2) Inarijoki Matinköngäältä ylöspäin ja koko Kietsimäjoki.

Alle 16-vuotiaalle lunastettu lapsilupa oikeuttaa kalastamaan perholla ja koholla.

10 §

Muiden lajien kuin lohen ja merinieriän kalastuksessa sallitut pyyntivälineet

Muiden lajien kuin lohen ja merinieriän kalastuksessa sallittuja pyyntivälineitä ovat:

- 1) seisova verkko;
- 2) kulutusverkko ja seisova verkko 35 §:n mukaisessa kohdennetussa kyttyrälohen pyynnissä;
- 3) vapa ja viehe, kalastus on sallittu uistimella tai korkeintaan luokan #6 perhokalastusvälineitä käyttäen. Perukkeen pään maksimipaksuus on 0,25 mm ja koukun maksimikoko 8. Vieheessä saa olla korkeintaan yksi kolmihaarakoukku tai korkeintaan kolme yksihaaraista koukkuja;
- 4) vapa ja viehe 35 §:n mukaisessa kohdennetussa kyttyrälohen pyynnissä;
- 5) katiska;
- 6) nuotta Inarijoen järvilaajentumissa Matinköngään yläpuolella.

Oikeus käyttää 1 momentissa tarkoitettuja pyydyksiä on 7 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetun yleisen paikkakuntalaisluvan haltijoilla.

7 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettu paikkakuntalaisen vapakalastuslupa oikeuttaa kalastamaan vavalla ja vieheellä 1 momentin 3 ja 4 kohdan mukaisesti.

7 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettu muiden lajien kalastuslupa oikeuttaa kalastamaan yhdellä vavalla korkeintaan luokan #6 perhokalastusvälineitä käyttäen. Perukkeen pään maksimipaksuus on 0,25 mm ja koukun maksimikoko 8. Perhosiiman on oltava kelluva ja käytössä saa olla korkeintaan yksi 1-haarainen koukku.

Oikeus käyttää 1 momentin 4 kohdan mukaisesti vapaa ja viehettä kyttyrälohen kohdennetussa pyynnissä on 3 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetuilla henkilöillä.

Alle 16-vuotiaat saavat kalastaa perholla ja koholla.

Muut kuin edellä mainitut pyydykset ja kalastustavat, mukaan lukien harrilauta, ovat kiellettyjä.

Osapuolten toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa tarkempia määräyksiä kalastusvälineistä. Toisen osapuolen viranomaisille on ilmoitettava tällaisista tarkemmista määräyksistä.

11 §

Vapakalastuksen teknisii määräyksiä, syöttii ja koukkupyydyksiä koskevat yleiset säännökset

Syöttinä ei saa käyttää katkarapua, kalaa tai matoa.

Koukkupyydystä ei saa käyttää siten ja sellaisissa tilanteissa, että se tarttuu kalaan suun ulkopuolelta. Varrellisen nostokoukun, kalakirveen ja haavin käyttäminen on sallittu apuvälineenä pyydykseen tarttuneen kalan nostamiseksi veneeseen tai rannalle.

12 §

Mateen kalastus jäältä

Madekoukun käyttö on sallittu ainoastaan mateenpyynnissä jäältä 3 §:n 1 momentin 1 ja 3 kohdissa ja 2 momentin 1 ja 2 kohdissa tarkoitetuille kalastajille.

Tenojoen vesistöstä peräisin olevan kuolleen syöttikalan käyttö on sallittu madekoukulla kalastettaessa.

5 luku

Kalastuksen järjestäminen, kalastuskausi ja kalastusajat

13 §

Yleinen viikkorauhoitus

Kalastuskauden aikana kaikki kalastus on kielletty sunnuntaista kello 19 (18) maanantaihin kello 19 (18), lukuun ottamatta muiden kalalajien kuin lohen tai merinieriän kalastusta järvissä 200 metriä kauempana joen niskasta tai suulta.

14 §

Vapakalastuskausi muun kuin lohen ja merinieriän kalastukseen

Kalastus vavalla ja vieheellä (vapakalastus) on sallittu 7 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuilla yleisellä paikkakuntalaisluvalla ja paikkakuntalaisen vapakalastusluvalla kalastaville Tenojokilaaksossa vakinaisesti asuville henkilöille kesäkuun 1 päivästä elokuun 20 päivään.

Kalastaminen 7 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitetulla muiden lajien kalastusluvalla on sallittu kesäkuun 10 päivästä elokuun 10 päivään.

Lisäksi 1 ja 2 momentissa tarkoitettu vapakalastus on sallittu erikseen määritetyillä alueilla (liite 2) elokuun 20 päivään.

15 §

Muiden lajien kuin lohen ja merinieriän verkkokalastusaika

Muiden kalalajien kuin lohen tai merinieriän verkkokalastus on sallittu jäiden lähdöstä kesäkuun 20 päivään. Verkoilla saa kalastaa elokuun 1 ja 20 päivän välisenä aikana Pulmangista Alakönkään alaosalle saakka sekä Levajoen suulta Kaarasjoen ja Inarijoen yhtymäkohtaan.

Kalastus Inarijoella ja Kietsimäjoella on sallittu jäiden lähdöstä elokuun 20 päivään.

16 §

Kulkutusverkon kalastusaika

Kalastus kulkutusverkolla on sallittu kesäkuun 1 päivästä kesäkuun 15 päivään, maanantaista kello 19 (18) keskiviikkoon kello 19 (18).

17 §

Seisovan verkon kalastusaika

Kalastus seisovalla verkolla on sallittu kesäkuun 1 päivästä heinäkuun 31 päivään.

Kalastuskaudella kesäkuun 1 ja heinäkuun 15 päivän välisenä aikana sekä elokuun 1 ja 12 päivän välisenä aikana kalastus seisovalla verkolla on sallittu maanantaista kello 19 (18) keskiviikkoon kello 19 (18).

Kalastuskaudella heinäkuun 16 ja 31 päivän välisenä aikana kalastus seisovalla verkolla on sallittu maanantaista kello 19 (18) torstaihin kello 19 (18).

18 §

Patokalastuksen kalastusaika

Patokalastus on sallittu kesäkuun 1 päivästä heinäkuun 31 päivään. Kesäkuun 1 päivästä kesäkuun 15 päivään on kalastus sallittu maanantaista kello 19 (18) keskiviikkoon kello 19 (18). Kesäkuun 16 päivästä heinäkuun 31 päivään on kalastus sallittu maanantaista kello 19 (18) torstaihin kello 19 (18).

Poikkipadon (doaris), johteen (čuollu) ja apujohteen (vuojahat) verkkojen on oltava veden yläpuolelle nostettuina tai maalla kalastuksen ollessa kiellettyä. Kaikki muut pyydyksien kudotut osat, padon koukkuverkot (joddu) ja merrat (meardi) mukaan luettuina, on pidettävä maalla.

19 §

Kielletyt vapakalastusalueet

Vapakalastus on kielletty:

- 1) patojohteitten sisäpuolella ja lähempänä kuin 50 metriä padon alapuolella taikka 10 metriä sen sivulla;
- 2) 10 metriä lähempänä seisovaa verkkoa;
- 3) sillalta;
- 4) veneestä ja rannalta jokisuilla lähimmistä sivujoen rannoista 50 metriä ylävirtaan ja 100 metriä alavirtaan ulottuvalla alueella syväväylään asti lukuun ottamatta seuraavia sivujokisuita, joissa kalastus on kielletty seuraavilla alueilla:

Kárášjohka/Kaarasjoki (NOR) (Inarijoen ja Kaarasjoen yhtymäkohta): molemmissa alue, joka ulottuu joen edustalta 50 metriä ylävirtaan ja 200 metriä alavirtaan Tenojokea jokiuoman poikki;

Anárjohka (NOR) kohdasta, jossa Skiehččanjohka/Kietsimäjoki päättyy Anárjohkaan/Inarijokeen: alue, joka ulottuu 50 metriä ylävirtaan ja 100 metriä alavirtaan lähimmistä sivujoen rannoista jokiuoman poikki.

- 5) jokiuoman poikki seuraavilla alueilla:

Alaköngäs–Bildám

Borsejohka– Levajoen suu (Leavvajohtjálbmi)

Osapuolten toimivaltaiset viranomaiset määrittelevät näiden alueiden tarkemmat rajat.

Edellä mainittujen alueiden lisäksi kummankin valtion toimivaltainen viranomainen voi asettaa ylimääräisen rauhoitusalueen Galbajoen ja Vetsijoen (Veahččajohtjálbmi) väliselle alueelle kyseisen valtion rannasta syväväylään asti

20 §

Verkkokalastuskieltoalueet

Sellaisen sivujoen kohdalla, johon lohi nousee, ei pääjoessa sivujoen puolella syväväylää saa asettaa seisovaa verkkoa, kulkutusverkkoa tai patoa sivujoen alapuolelle 200 metriä lähemmäksi sivujoen ja pääjoen yhtymäkohtaa.

Nuottaa ei saa käyttää 200 metriä lähempänä joen niskaa, suuta, koskea tai nivaa.

21 §

Kudottujen pyydysten käytön määrällinen rajoitus

Lohta tai merinieriää kalastettaessa kulkutusverkolla, seisovalla verkolla tai padolla, voidaan käyttää samanaikaisesti ainoastaan yhtä pyydystä kyseiseen kalastukseen oikeutettua sellaisen kalastusoikeuden omistavaa kiinteistöä kohti Suomessa ja kalastusoikeuden haltijaa kohti Norjassa.

22 §

Venekalastus

Kalastus ja kalastusvälineiden laskeminen veneestä moottorin käydessä sekä virtaan paikoilleen ankkuroidusta veneestä on kielletty.

23 §

Laiton menettely

Kaikenlainen toiminta, jonka tavoitteena on ainoastaan säilyttää kalaa tai estää kalan vapaa liikkuminen, on kielletty.

6 luku

Pyyntivälineitä koskevat tekniset säännökset

24 §

Pyydysten merkintä

Pyyntiin asetetut seisovat verkot ja padot on merkittävä siten, että ne ovat selvästi muiden vesistöissä liikkuvien havaittavissa. Pyydykset on merkittävä vähintään 15 senttimetriä veden pinnan yläpuolelle ulottuvalla kellukkeella taikka vähintään 40 senttimetriä vedenpinnan yläpuolelle ulottuvaan lippusalkoon kiinnitetyllä lipulla, jonka lyhyimmän sivun pituus on vähintään 15 senttimetriä.

Pyydyksiin on merkittävä kalastajan nimi ja yhteystiedot sekä sen kiinteistön nimi, jolle kalastusoikeus kuuluu. Seisovaan verkkoon merkki kiinnitetään pyydyksen päässä olevaan helposti näkyvään kellukkeeseen. Padossa merkki kiinnitetään poikkipadon (doaris) uloimpaan vaajaan tai pukkiin kiinnitettyyn kilpeen tai kellukkeeseen.

25 §

Solmuväli ja langan laatu

Lohta tai merinieriää pyydetessä seisovan verkon, kulkutusverkon sekä padon koukkuverkon pienin sallittu solmuväli on 58 millimetriä solmun keskipisteestä seuraavan solmun keskipisteeseen määssä pyydyksessä mitattuna.

Edellä 1 momentissa tarkoitetuissa verkoissa saa käyttää vain hampusta, puuvillasta, nailonsidoslangasta tai kierretystä nailonista (nailon, perlon, teryleeni) tehtyä lankaa. Läpinäkyvää materiaalia, kuten yksisäikeistä nailonlankaa, ei saa käyttää. Kierrettyä nailonia käytettäessä tulee yksittäisten langan säikeiden olla 8 denieriä tai sitä ohuempia.

Metallilangan, metalliköyden tai vastaavan materiaalin käyttö pyydyksissä on kielletty.

26 §

Pato

Padossa tulee olla sillä tavalla rakennettu poikkipato (doaris), tarvittava johde (čuollu) ja apujohde (vuojahat), että nämä pyydyksen osat eivät pyydä kalaa. Poikkipadossa ja apujohteessa käytettävien puupukkien ja tolppien väli saa olla enintään 3 metriä.

Poikkipadossa, johteessa ja apujohteessa saa sen lisäksi käyttää vain risuja, verkkoa taikka risu- tai verkkoritilää. Käytettäessä johteissa verkkoa tulee verkon solmuvälin olla joko enintään 40 millimetriä tai vähintään 150 millimetriä. Verkossa ei saa käyttää läpinäkyvää materiaalia, kuten yksisäikeistä nailonlankaa. Kun kalaa pyydykseen ohjaavissa rakenteissa käytetään havasta, tulee hapaan solmuvälin olla vähintään 58 mm ja materiaalina saa olla vain kierretty nylon (langan säikeiden tulee olla 8 denieriä tai sitä ohuempia), jossa langan vahvuus on vähintään 1,1 mm (210/8x3, norjalaista lankaa nro 8).

Padon pyytävän osan tulee olla koukkuverkko (joddu) taikka merta (meardi). Samassa padossa saa käyttää korkeintaan kolmea koukkuverkkoa ja/tai merta. Koukkuverkko tulee asettaa terävänä kiilana, joka saa olla korkeintaan 25 metriä pitkä. Koukkuverkon pituus mitataan pisimmältä sivulta.

Koukkuverkkoon liittyvänä saa käyttää yhtä enintään 15 metriä pitkää apujohdetta ja yhtä johdetta kuvan 1 mukaisesti. Apujohteen ja johteen tehtävänä on ohjata lohi pyydystävään koukkuverkkoon.

Koukkuverkon nro 1 tulee olla kiinnitettynä uloimpaan pussitolppaan kuvan 1 mukaisesti.

Koukkuverkon nro 2 ja 3 tulee olla kiinnitettynä:

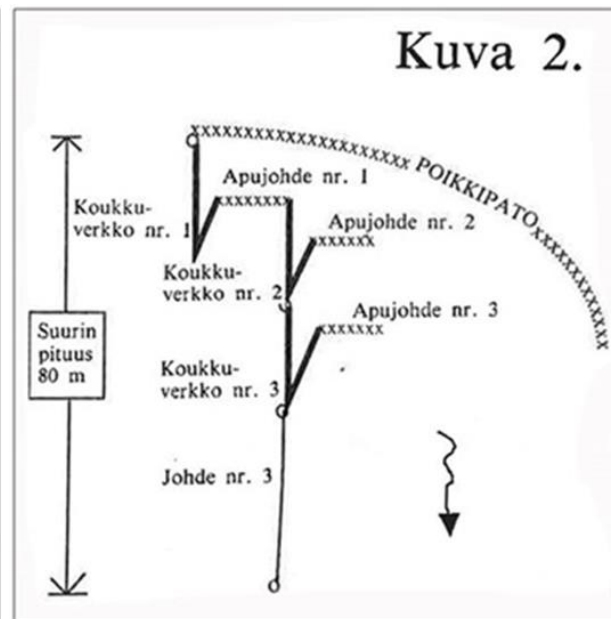
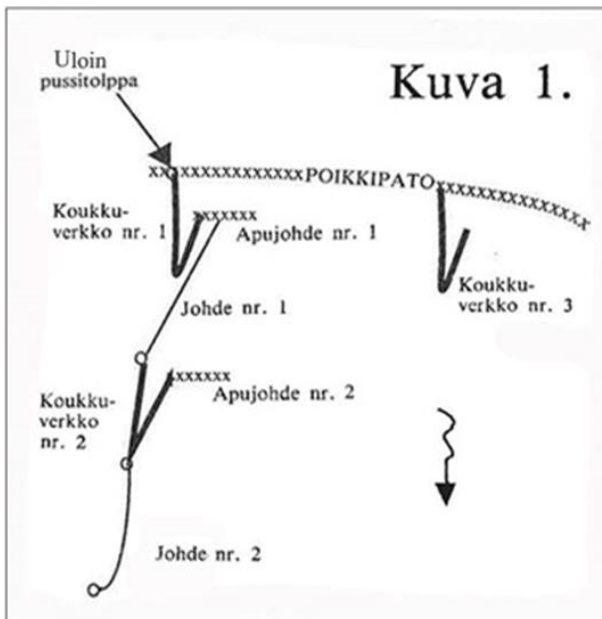
- A) koukkuverkon kärkeen (kuva 2, koukkuverkko 3)
- B) apujohteeseen (kuva 2, koukkuverkko 2)
- C) johteeseen (kuva 1, koukkuverkko 2) tai
- D) poikkipatoon (kuva 1, koukkuverkko 3).

Johteen tulee olla jokaisen koukkuverkon/merran alla kiinnitettynä:

- A) - koukkuverkkoon (kuva 1, johde 2) tai
- B) - apujohteeseen (kuva 1, johde 1).

Johteen saa kiinnittää vain uloimpaan koukkuverkkoon, jos poikkipadossa on useampia koukkuverkkoja rinnakkain (kuva 1, koukkuverkot nro 1 ja 3).

Koukkuverkon ja johteen yhteispituus saa olla enintään 80 metriä mitattuna uloimmasta pussitolpasta alavirtaan (kuva 2).

27 §

Lohen ja merinieriän pyyntiin tarkoitettu seisova verkko

Lohen tai merinieriän pyyntiin tarkoitettu seisova verkko on suoraksi asetettu yksinkertainen verkko, jossa on kelluke kummassakin päässä. Verkkoa ei saa kiinnittää tolilla tai muilla kiinnikkeillä muista kohdista kuin verkon päistä. Kiinnike saa koostua vain yksittäisestä painosta tai yksittäisestä salosta. Seisovaa verkkoa ei saa asettaa koukun muotoon.

Lohen tai merinieriän pyyntiin tarkoitettu seisova verkko saa olla enintään 30 metriä pitkä. Kahta tai useampaa verkkoa ei saa kytkeä yhteen, mikäli niiden yhteenlaskettu pituus on yli 30 metriä.

Seisovalla verkolla kalastettaessa ei saa käyttää keinotekoista virransuojusta tai johdeverkkoa.

28 §

Kulutusverkko

Kulutusverkko on yksinkertainen suora verkko ilman pussia. Kulutusverkko saa olla enintään 45 metriä pitkä. Kulutettaessa tulee kahden kulutusverkon välisen etäisyyden olla vähintään 200 metriä.

Kulutusta saa yhteen menoon harjoittaa enintään 500 metrin matkan. Kulutettaessa saa käyttää vain yhtä venettä.

29 §

Muun kalan pyynti verkkopyydyksillä

Muun kalan kuin lohen ja merinieriän kalastuksessa käytettävä seisova verkko saa olla enintään 3 metriä korkea pohjaverkko, joka koostuu yksiliinaisesta hapaasta ilman pussia (riimua) ja joka on

valmistettu yksisäikeisestä nailonlangasta (monofiililanka), jonka vahvuus saa olla enintään 0,20 millimetriä. Verkon korkeus ei saa ylittää veden syvyyttä kalastuspaikan syvimmissä kohdassa.

Seisovalla verkolla kalastettaessa ei saa käyttää keinotekoisia virransuojusta tai johdeverkkoa.

Seisovan verkon ja nuotan solmuvälin on oltava vähintään 29 millimetriä ja enintään 40 millimetriä solmun keskipisteestä seuraavan solmun keskipisteeseen määssä pyydyksessä mitattuna. Nuotassa saa käyttää ainoastaan hampusta, puuvillasta, nailonsidoslangasta tai kierretystä nailonista tehtyä lankaa.

30 §

Syväväylä ja pyydysten väliset etäisyydet

Padon tai seisovan verkon mikään osa ei saa ulottua pää- tai sivu-uoman syväväylän yli. Pyydysten uloin osa ei milteään kohdalta saa ulottua 10 metriä lähemmäksi vastakkaista rantaa. Vastakkaisella rannalla tarkoitetaan myös uomassa sijaitsevia saaria, luotoja ja kareja, joiden väliin tulee omia uomia.

Padot eivät milteään osin saa olla 120 metriä lähempänä toisiaan.

Seisova verkko ja pato tai kaksi seisovaa verkkoa eivät saa milteään osin olla 60 metriä lähempänä toisiaan.

31 §

Pyydysten nostaminen pois vedestä

Pyydys on poistettava pyynnistä heti kyseisen pyydyksen kalastuskauden päätyttyä. Pyydysten merkintään ja asettamiseen käytettävät välineet on nostettava vedestä kahden viikon kuluessa kalastuskauden päättymisestä.

7 luku

Saalista koskevat säännökset

32 §

Vähimmäismitat ja kalan vapauttaminen

Lohi, meritaimen ja merinieriä, joka on alle 30 senttimetriä, on laskettava takaisin veteen.

Kalan pituus mitataan yläleuan etupään kärjestä pyrstöevän kärkeen.

Talvikon saaliiksi ottaminen on kielletty.

Kala on aina laskettava takaisin veteen, jos se on:

- 1) saatu sallitun kalastusajan ulkopuolella;
- 2) saatu kielletyllä kalastusvälineellä tai -tavalla;
- 3) talvikko;
- 4) alinta pyyntimittaa pienempi tai ylintä pyyntimittaa suurempi;
- 5) tai pyydetty sallitun saalismäärän ylityttyä.

Takaisin veteen laskettavaa kalaa on käsiteltävä mahdollisimman varoen.

33 §

Saalisilmoitus rekisteriin

Kalastajalla on velvollisuus pitää saalispäiväkirjaa (sähköisessä muodossa tai paperilla) ja ilmoittaa Tenojoen vesistön sähköiseen saalisrekisteriin jokaista pyydettyä lohta, meritaimenta, merinieriää, kyttyrälohta ja kirjolohta koskevat seuraavat tiedot:

- 1) alue, jolla on kalastettu;
- 2) kalastuspäivämäärä;
- 3) sukupuoli, paino ja pituus;
- 4) vapautettujen kalojen lukumäärä;
- 5) pyyntiväline (vapa/viehe, kulkutusverkko, seisova verkko, pato).

Vapautetun kalan sukupuolta, painoa ja pituutta ei tarvitse ilmoittaa.

Kyttyrälohen 35 §:ssä tarkoitetun kohdennetun pyynnin yhteydessä saatujen kyttyrälohien osalta on ilmoitettava kyttyrälohien määrä, sekä 1 momentin muut kuin 3 kohdassa tarkoitetut tiedot. Osapuolten toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa tarkempia määräyksiä kyttyrälohisaaliin ilmoittamisesta.

Saaliitta jääneen on ilmoitettava kohtien 1, 2 ja 5 tiedot.

Yleisen paikkakuntalaisluvan ja paikkakuntalaisen vakalastusluvan haltijan tulee tehdä saalisilmoitus syyskuun 1 päivään mennessä. Edellä mainittujen luvan haltijoiden on lisäksi annettava sähköinen saalisilmoitus tai paperimuotoinen saalispäiväkirja viikkoa 27 edeltäneestä kalastuksesta viikon 27 maanantaihin mennessä.

Kalastajan on ilmoitettava kaikki lohi-, meritaimen- ja merinieriäsaaliinsa ennen kuin hän voi ostaa uuden kalastusluvan.

Kun kalastusta säännellään saaliskiintiöillä, osapuolten toimivaltaiset viranomaiset voivat vuosittain päättää, että saalisilmoitus on tehtävä ilman aiheutonta viivytystä kalan saaliiksi ottamisen jälkeen.

Muiden kalalajien saalis voidaan ilmoittaa samanaikaisesti ilmoitettaessa lohi-, meritaimen-, ja merinieriäsaaliit tai kalastuskauden päättyttyä. Ilmoitukseen tulee sisältyä kunkin pyydetyn lajin kokonaispaino eri lajeihin eriteltynä.

Kalastusluvan haltija, jonka lupaan on liitetty yksi tai useampia lapsilupia, on velvollinen raporttoimaan lasten saaliin.

8 luku

Biologisten vaikutusten torjunta

34 §

Vieraslajit

Saaliiksi jääneet kyttyrälohet, kirjolohet ja mahdolliset muut vieraslajit on välittömästi otettava hengiltä.

35 §

Kyttyrälohen kohdennettu pyynti

Toimivaltainen viranomainen voi myöntää paikallisille organisaatioille luvan kyttyrälohen kohdennettuun poistopyyntiin. Poistokalastus on toteutettava kalastusoikeuden haltijan johtamana. Luvan myöntää sen maan viranomainen, jossa poistopyyntiä harjoitetaan.

Osapuolten toimivaltaiset viranomaiset voivat määritellä erikseen alueet, joilla 10 §:n 1 momentin 2 ja 4 kohdassa tarkoitetut pyyntivälineet ovat sallittuja kyttyrälohen poistopyynnissä. Toisen osapuolen toimivaltaisia viranomaisia on tiedotettava tällaisesta kalastuksesta, ja tällaisesta kyttyrälohen poistopyynnistä on annettava tarkempia määräyksiä. Kyttyrälohen kohdennetun poistopyynnin tarpeellisuus arvioidaan vuosittain Tenon kalastussopimuksen 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun arvioinnin yhteydessä.

Jos kyttyrälohen poistopyynnin arvioidaan estävän lohen nousun kokonaan tai merkittävästi rajoittavan sitä, on toimenpiteitä toteuttavan osapuolen toimivaltaisen viranomaisen niin pitkälti kuin mahdollista osallistettava toista osapuolta ja oltava tämän kanssa yhteistyössä hankkeen joka vaiheessa.

36 §

Syöttikalojen käyttö ja kalojen perkaus

Syöttikalojen tuominen muilta vesistöalueilta Tenojoen vesistöön on kielletty.

Syöttikalojen käyttäminen vapakalastuksessa on kielletty Tenojoen vesistön valuma-alueella.

Muista vesistöistä pyydystettyjä kaloja ei saa puhdistaa vesistön valuma-alueella luonnonvesien välittömässä läheisyydessä.

37 §

Kalastusvälineiden ja veneiden kuivaus sekä desinfiointi

Muissa vesistöissä käytettyjen kalastusvälineiden, muiden varusteiden kuten myös veneiden ja muiden kulkuvälineiden on oltava kuivia ennen kuin niitä saa käyttää valuma-alueella. Tällä

pyritään välttämään muun muassa *Gyrodactylus salarix*sen ja vesiruton (*Elodea canadensis* ja *Elodea nuttallii*) vesistöön kulkeutuminen. Kaikki kalastusvälineet ja kulkuvälineet tulee myös desinfioida, kun se on mahdollista.

Osapuolten toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa täydentäviä määräyksiä kalastusvälineiden ja veneiden desinfioinnista.

9 luku

Muut määräykset

38 §

Venerekisteri

Veneiden rekisteröinnistä Tenojoen vesistöön säädetään kansallisessa lainsäädännössä. Ennen säännösten antamista on kuultava toisen osapuolen toimivaltaista viranomaista.

Kalastus veneestä on sallittu vain Tenojoen vesistön venerekisteriin rekisteröidyllä kalastusveneellä, jossa on kansallisuustunnus ja numero.

Paikalliset henkilöt, joilla on 3 §:n mukaan verkkokalastusoikeus, saavat rekisteröidä enintään kolme venettä. Paikalliset henkilöt, joilla on 3 §:n mukaan verkkokalastusoikeus ja jotka harjoittavat matkailuelinkeinoa, saavat rekisteröidä enintään 15 venettä. Muut paikalliset kalastajat sekä 3 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetut kalastusoikeuden haltijat saavat rekisteröidä enintään yhden veneen.

39 §

Aluerajausten ja kalastuspaikkojen tarkempi määrittely

Osapuolten toimivaltaiset viranomaiset määräävät yhdessä jokiuoman leveyden pääuomassa ja sivu-uomissa kesäaikaisen keskivedenkorkeuden mukaan sekä syväväylän sijainnin sivu-uomissa. Rajajokiosuuden syväväylä kulkee viimeisimmän Suomen ja Norjan välisen rajankäynnin mukaisesti.

Toimivaltainen viranomainen kyseisessä valtiossa voi määrätä:

- 1) joen ja järven välisen rajan;
- 2) pääuoman ja sivujoen välisen rajan;
- 3) uuden patopaikan, jos patopaikka joen pohjan muuttumisen tai muun syyn takia tulee tarkoitukseen sopimattomaksi;
- 4) muun kalan kalastukseen sallitut nuottauspaikat Inarijoen järvilaajentumisissa.

40 §

Poikkeus yksittäisistä toimenpiteistä

Osapuolten toimivaltaiset viranomaiset voivat yksittäistapauksissa myöntää luvan organisaatioille poiketa kalastussäännön määräyksistä, jos kaloja pyydetään tieteellistä tutkimusta, käytännön kokeita tai kalakantojen kehittämistoimenpiteitä varten. Luvan on oltava perusteltu kalakantojen suojelun tai kestävän käytön edistämiseksi sekä sopusoinnussa 1 artiklassa säädetyn sopimuksen tarkoituksen kanssa. Luvan myöntää sen maan viranomainen, jossa toimintaa harjoitetaan.

Lisäksi osapuolten toimivaltaiset viranomaiset voivat yksittäistapauksissa myöntää luvan organisaatioille poiketa kalastussäännön määräyksistä opetuskalastusta tai kulttuuritapahtumia varten. Luvan on oltava perusteltu kalastukseen liittyvän paikallisen ja perinnetiedon siirtämiseksi sekä sopusoinnussa 1 artiklassa säädetyn sopimuksen tarkoituksen kanssa. Luvan myöntää sen maan viranomainen, jossa toimintaa harjoitetaan. Vähintään yhden 3 §:n 1 tai 2 momentin 1 kohdan mukaisen kalastusoikeuden haltijan on osallistuttava kalastukseen.

Ennen luvan myöntämistä on asiasta tiedotettava kalastusoikeuden haltijoille ja toisen osapuolen toimivaltaisille viranomaisille. Luvan myöntämisestä on ilmoitettava toisen osapuolen toimivaltaiselle viranomaiselle.

Lupien laajuus on mukautettava lohikantojen tilaan.

10 luku

Loppumääräykset

41 §

Voimassaolo

Tenon kalastussopimuksen 5 artiklan 2 kohta huomioon ottaen, tämä kalastussääntö on voimassa seitsemän vuotta kalastussäännön voimaantulosta. Kalastussäännön voimassaolo jatkuu siitä eteenpäin aina seitsemän vuotta kerrallaan, ellei kumpikaan osapuolista ole vähintään kaksi vuotta ennen kalastussäännön voimassaolon päättymistä esittänyt sen muuttamista.

42 §

Voimaantulo

Tämä kalastussääntö tulee voimaan seuraavan kuukauden ensimmäisenä päivänä sen jälkeen, kun osapuolet ovat ilmoittaneet toisilleen diplomaattiteitse kalastussäännön voimaantulolle valtiosäännön mukaan asetettujen vaatimusten täyttymisestä.

Tämän kalastussäännön tullessa voimaan lakkaa Suomen ja Norjan välillä kalastuksesta Tenojoen vesistössä 30. syyskuuta 2016 tehtyyn sopimukseen liittyvä kalastussääntö olemasta voimassa.

Tämän vakuudeksi ovat molemmat valtuutetut allekirjoittaneet tämän kalastussäännön.

Tehty Osllossa 22 päivänä joulukuuta, kahtena suomen- ja norjankielisenä kappaleena. Molemmat tekstit ovat yhtä todistusvoimaiset.

Suomen tasavallan hallituksen puolesta:

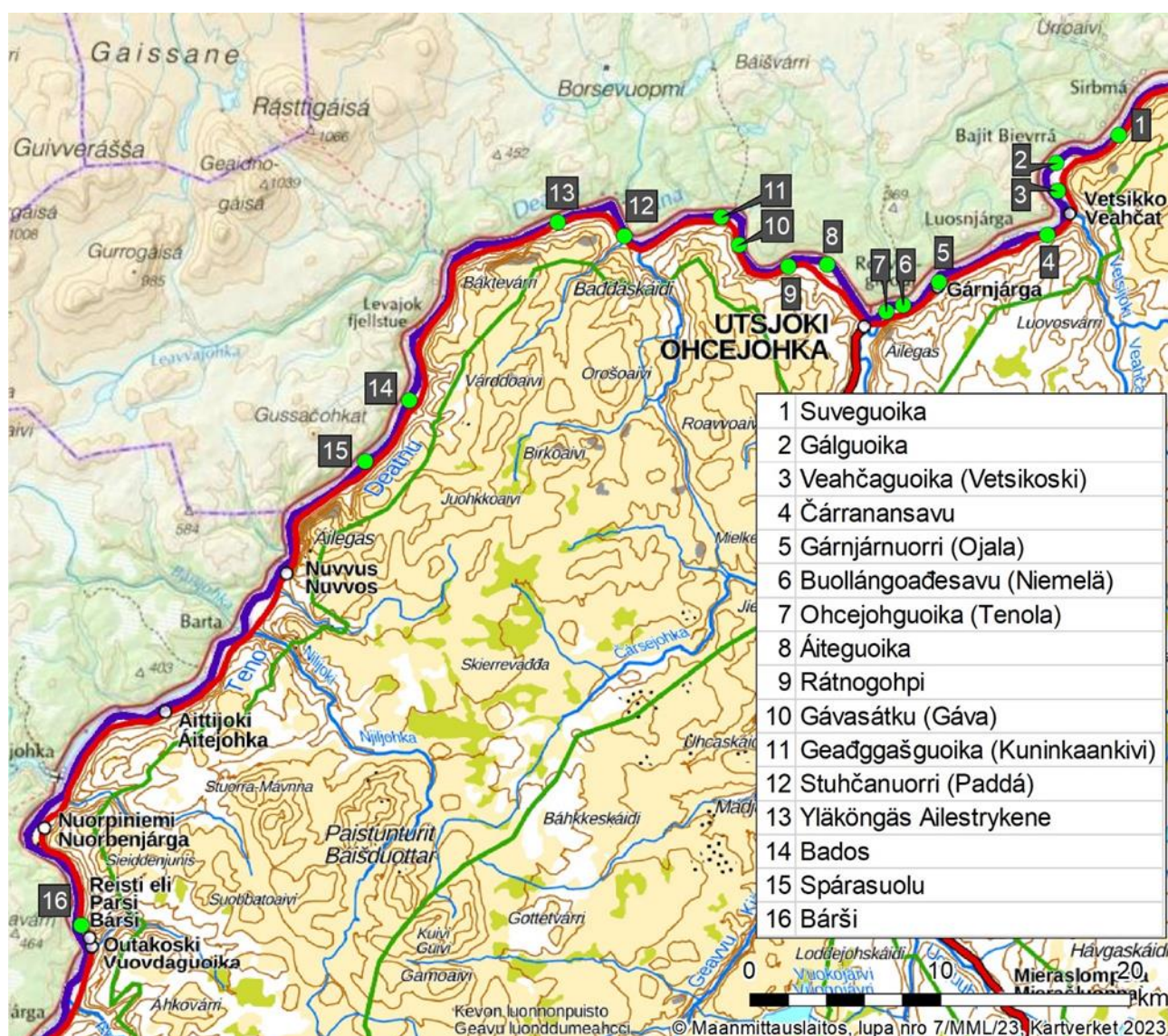
Norjan kuningaskunnan hallituksen puolesta:

Taulukko 1. Eri kantojen prosentuaalinen osuus sekakantakalastuksessa saadusta saaliista kaikilla pyyntivälineillä koko Tenojoessa. Luvut osoittavat lohien osuuden kustakin kannasta kullakin viikolla koko kauden ajan. Luvut ovat Genmix-projektin kaikkien viiden projektivuoden keskiarvoja. (2006-2008, 2011-2012). Taulukko on peräisin Genmix-projektin raportista.¹

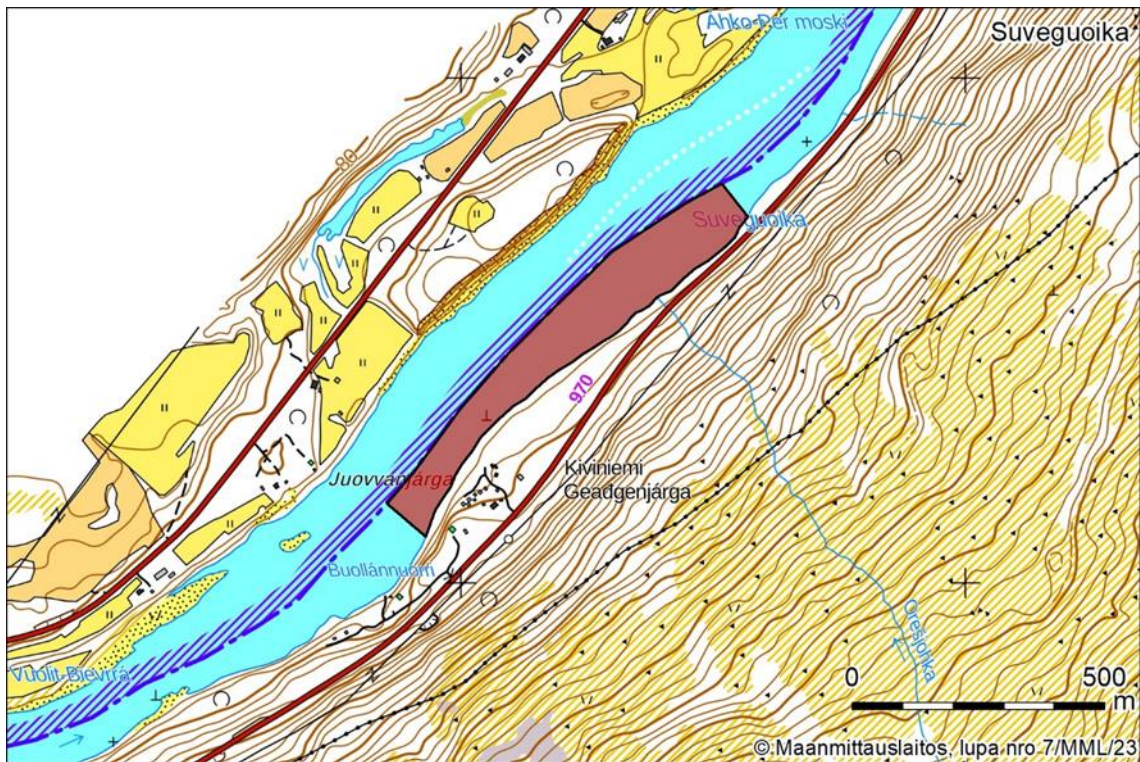
Viikko	21-23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35
Teno pääuoma	9 %	14 %	15 %	20 %	23 %	35 %	42 %	46 %	55 %	53 %	60 %	48 %	53 %
Máskejohka	1 %	0.4 %	1 %	1 %	1 %	1 %	1 %	1 %	1 %	1 %	0.2 %	3 %	0.4 %
Buolbmátjohka/ Pulmankijoki	2 %	2 %	1 %	1 %	0.3 %	0.1 %	0 %	0.1 %	0.1 %	0 %	0 %	0 %	0.4 %
Lákšjohka	5 %	3 %	2 %	1 %	1 %	0.3 %	0.2 %	0.1 %	0 %	0.2 %	0 %	0 %	0 %
Veahčajohka/V etsijoki	7 %	6 %	6 %	4 %	3 %	3 %	1 %	1 %	1 %	1 %	1 %	1 %	0.5 %
Ohcejohka/ Utsjoki (+sivujoet)	7 %	11 %	11 %	6 %	5 %	4 %	3 %	3 %	1 %	2 %	1 %	0.3 %	0.4 %
Goahppelašjohka/ Kuoppilasjoki	2 %	5 %	3 %	4 %	2 %	2 %	1 %	1 %	1 %	0 %	1 %	0 %	0.2 %
Leavvajohka	2 %	4 %	3 %	3 %	3 %	2 %	1 %	1 %	1 %	0.1 %	1 %	0 %	0 %
Váljohka	10 %	7 %	5 %	4 %	2 %	2 %	1 %	1 %	1 %	0.3 %	0.4 %	1 %	0.2 %
Yläosan pienet sivujoet (Áhkojohka/Ak ujoki, Báišjohka ja Njiljohka/Nilijo ki	4 %	6 %	8 %	9 %	6 %	5 %	5 %	5 %	3 %	4 %	3 %	6 %	3 %
Karášjohka	24 %	14 %	12 %	13 %	14 %	10 %	8 %	8 %	6 %	3 %	3 %	2 %	1 %
Iešjohka	19 %	11 %	12 %	11 %	12 %	11 %	10 %	8 %	6 %	7 %	4 %	4 %	4 %
Anárjohka/Inar ijoki (+sivujoet)	10 %	16 %	20 %	24 %	27 %	25 %	27 %	25 %	23 %	28 %	26 %	34 %	37 %

¹ Falkegård, M., Erkinaro, J., Vähä, J.-P. & Kuusela, J. 2023. Genetisk bestandsidentifisering av skjellprøver fra fiske etter blandete laksebestander i Tana i 2006-2008 og 2011-2012 (Genmix). NINA Rapport 2309. Norsk institutt for naturforskning

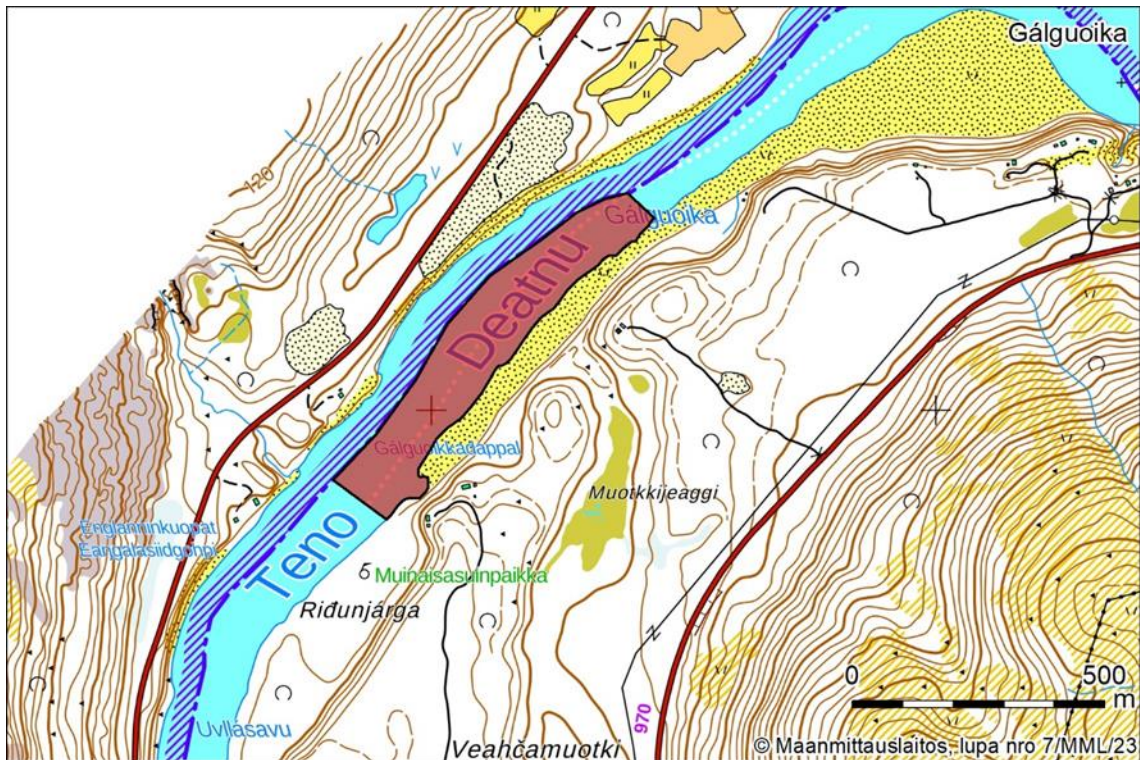
Liite 2 Meritaimenen kalastuspaikat

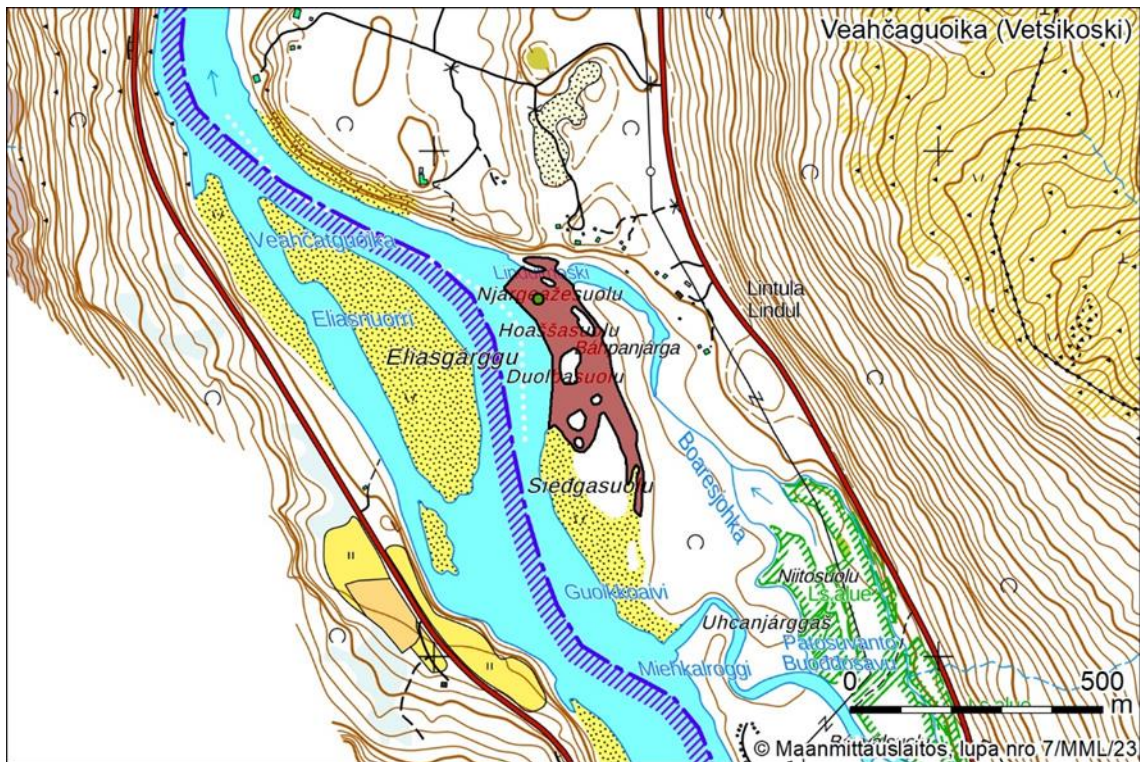
1 Suvegnoika

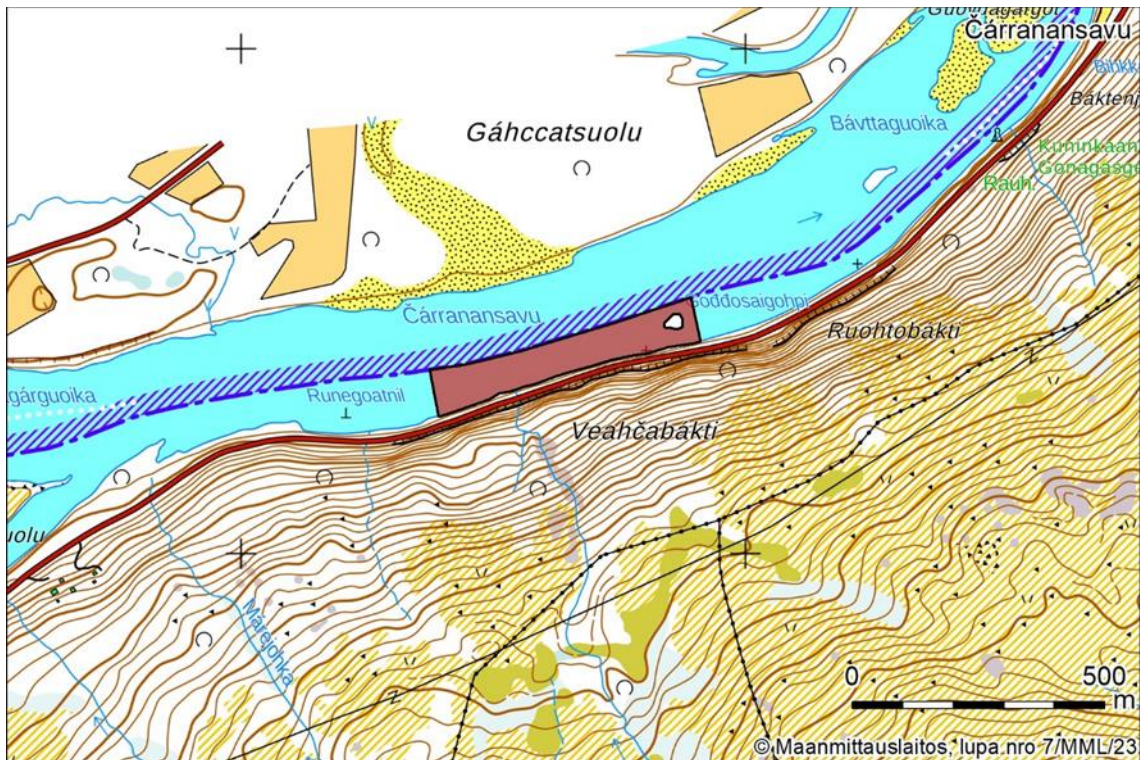
2 Gálguoika

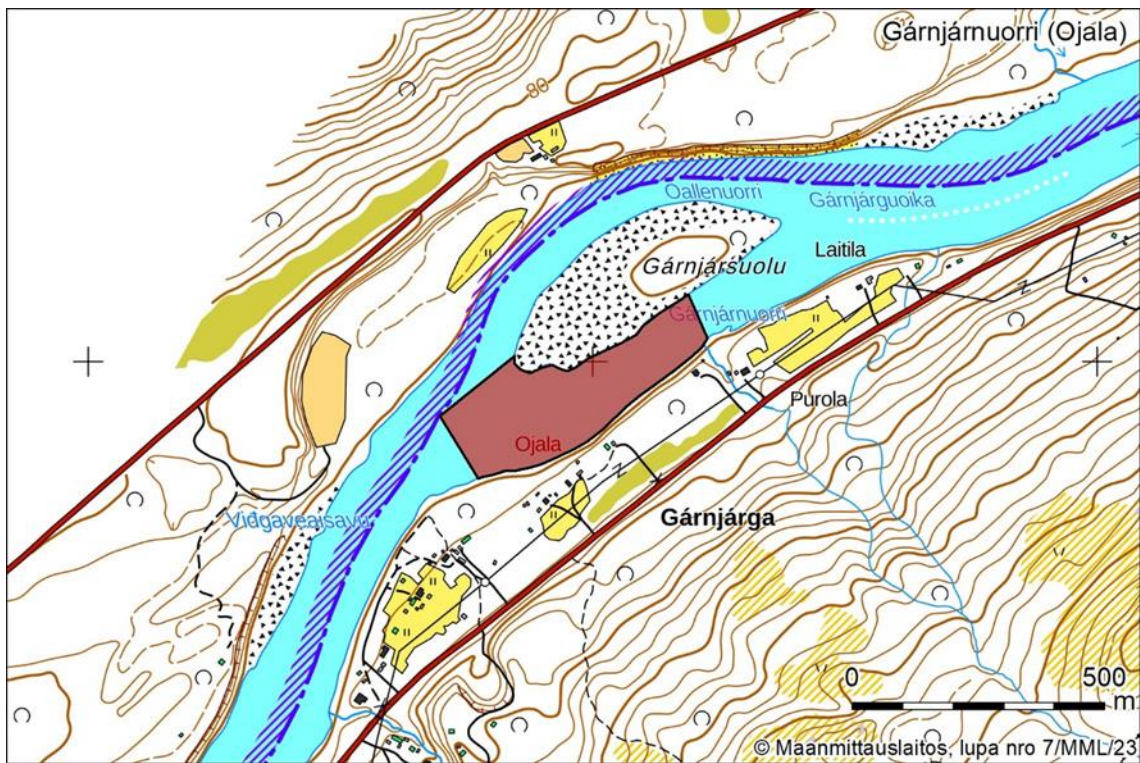
3 Veahčaguoika (Vetsikoski)

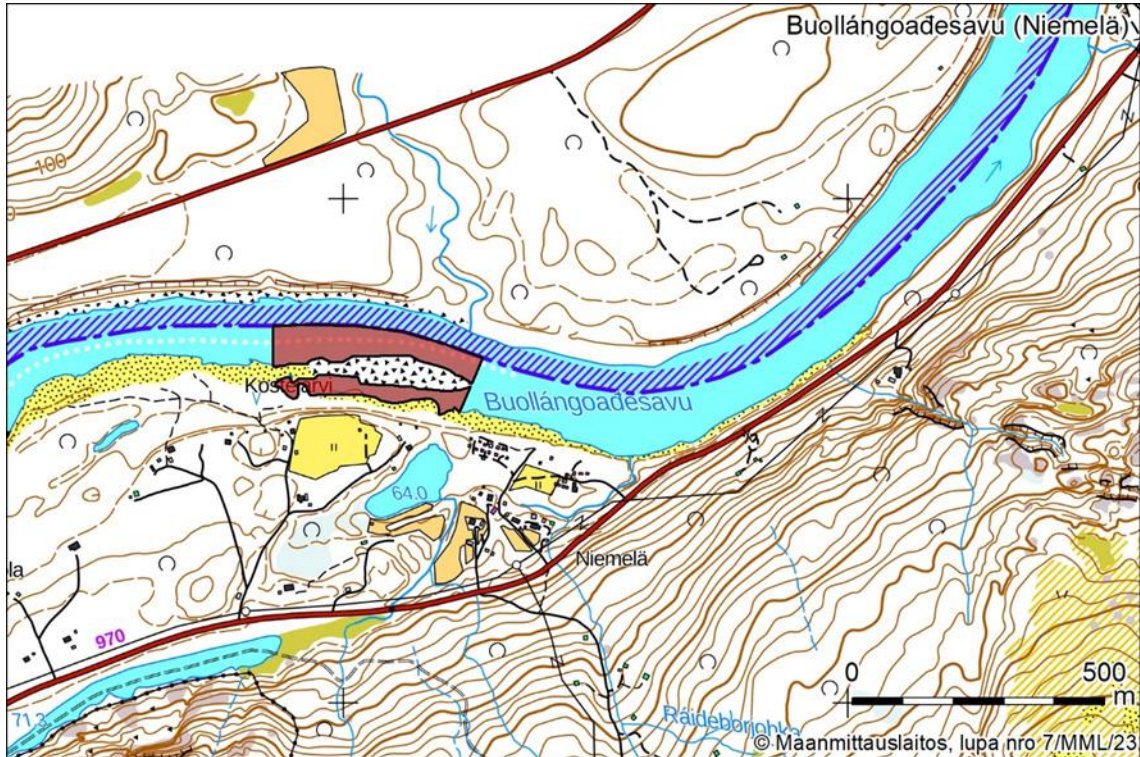
4 Čárranansavu

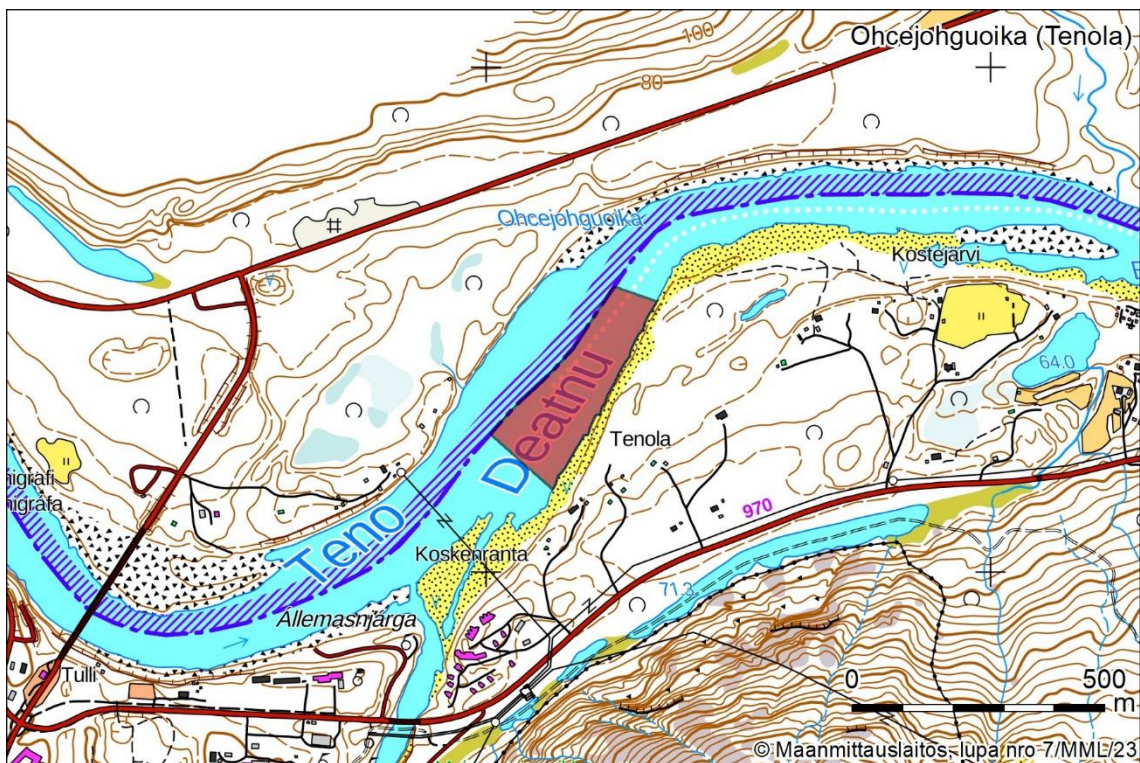
5 Gárnjärnuorri (Ojala)

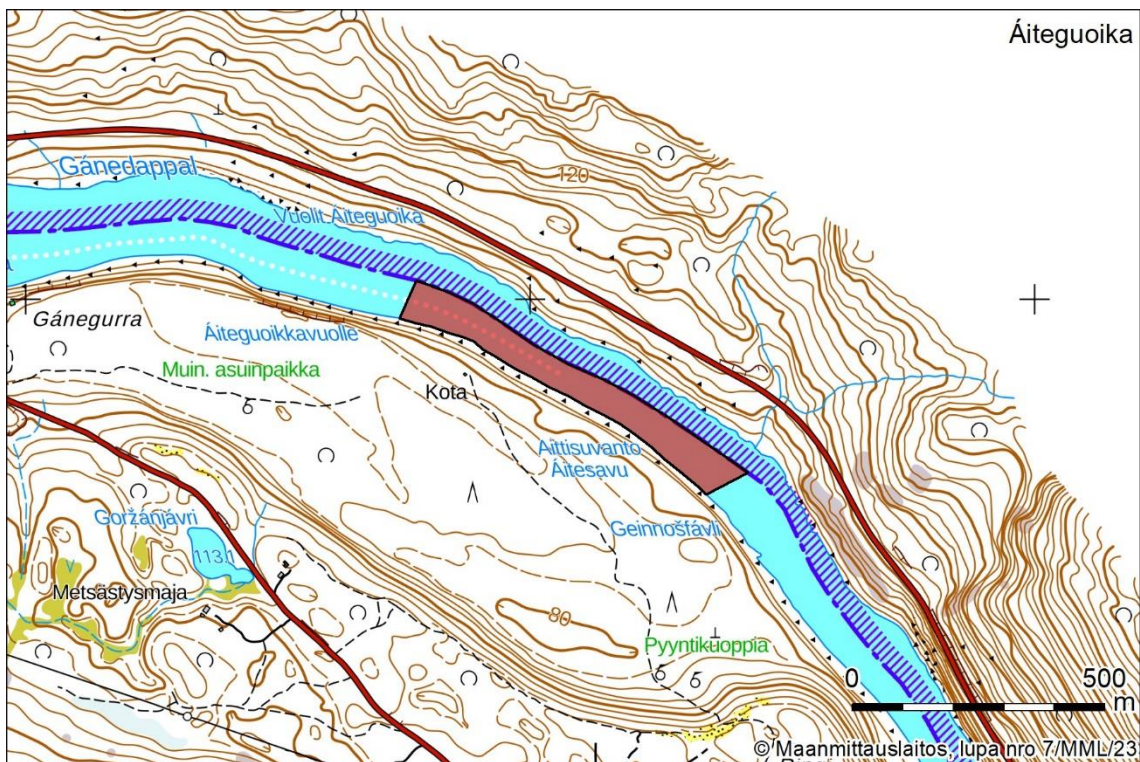
6 Buollángoadesavu (Niemelä)

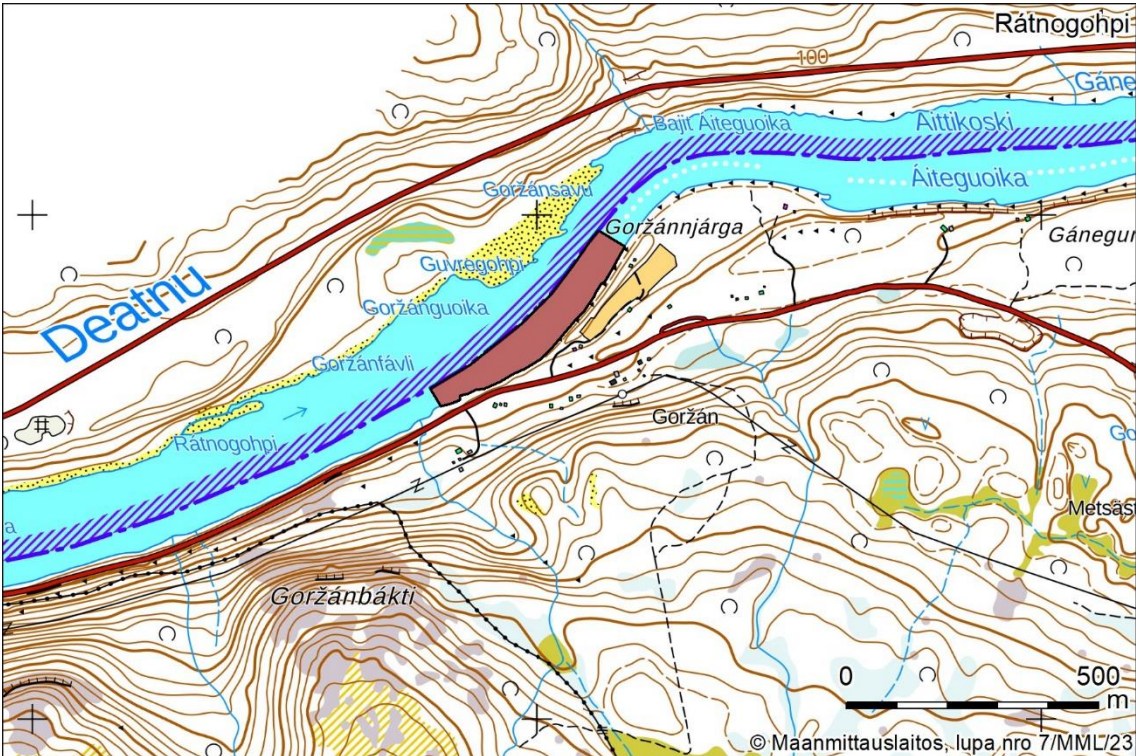
7 Ochejohguoika (Tenola)

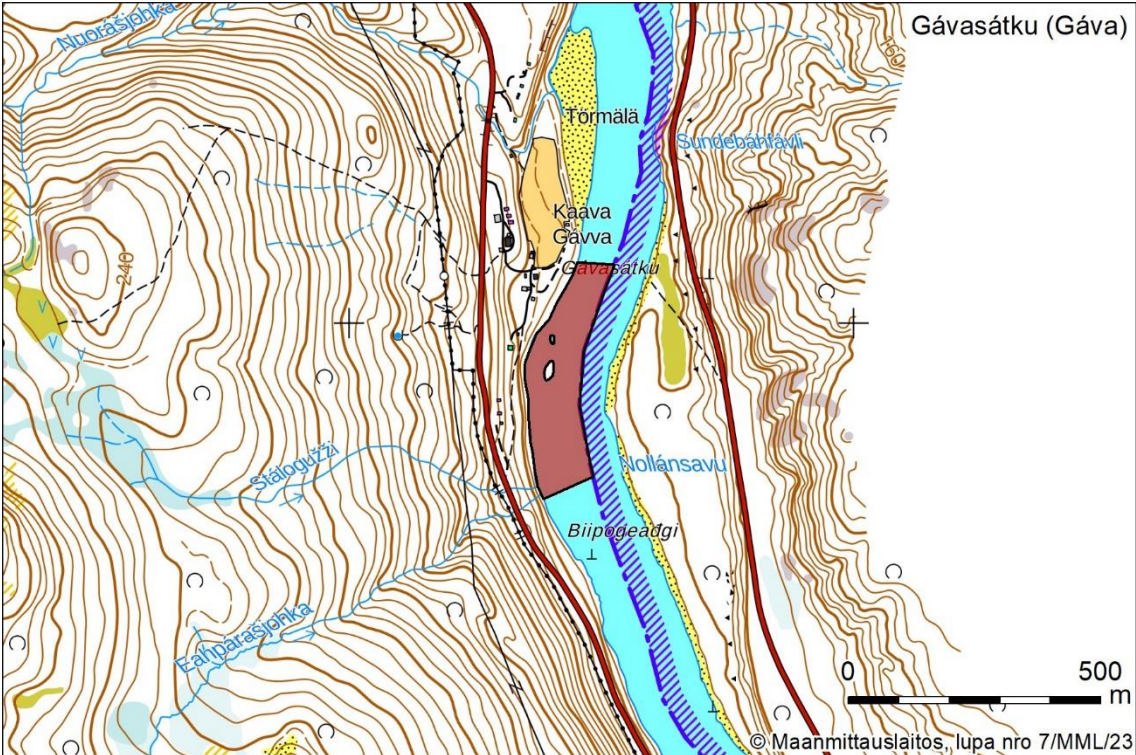
8 Áiteguoika

9 Rátnogohpi

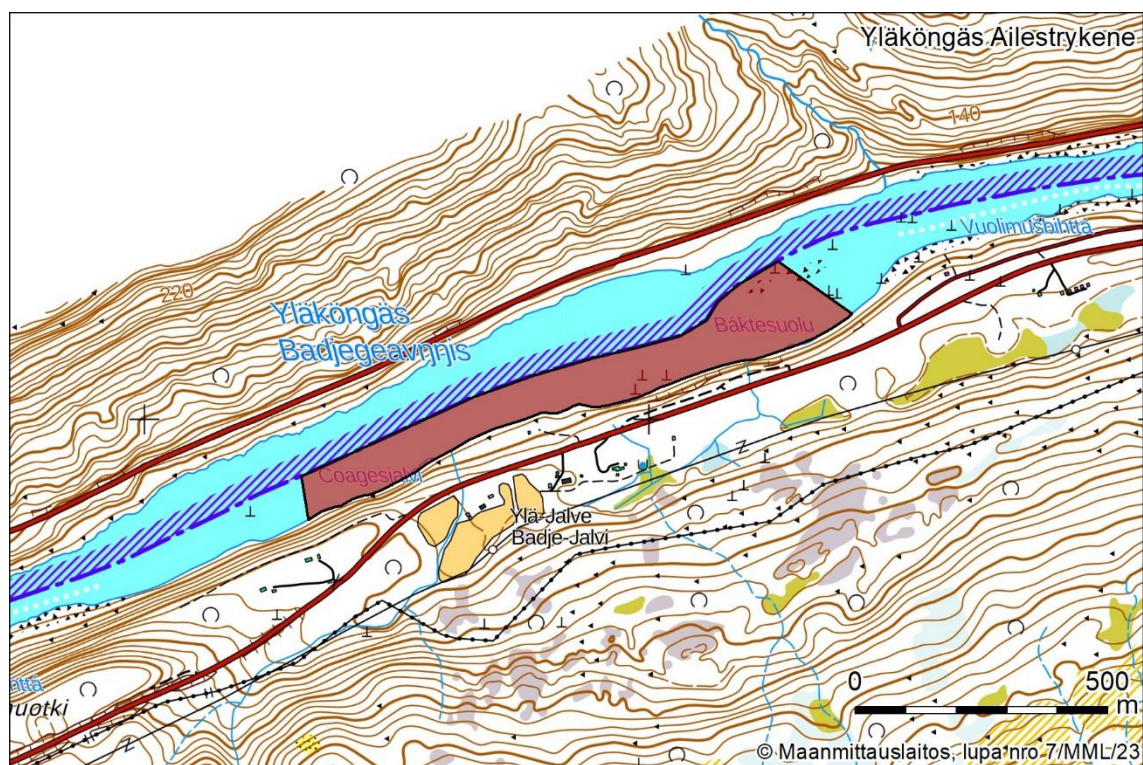

10 Gávasátku (Gáva)

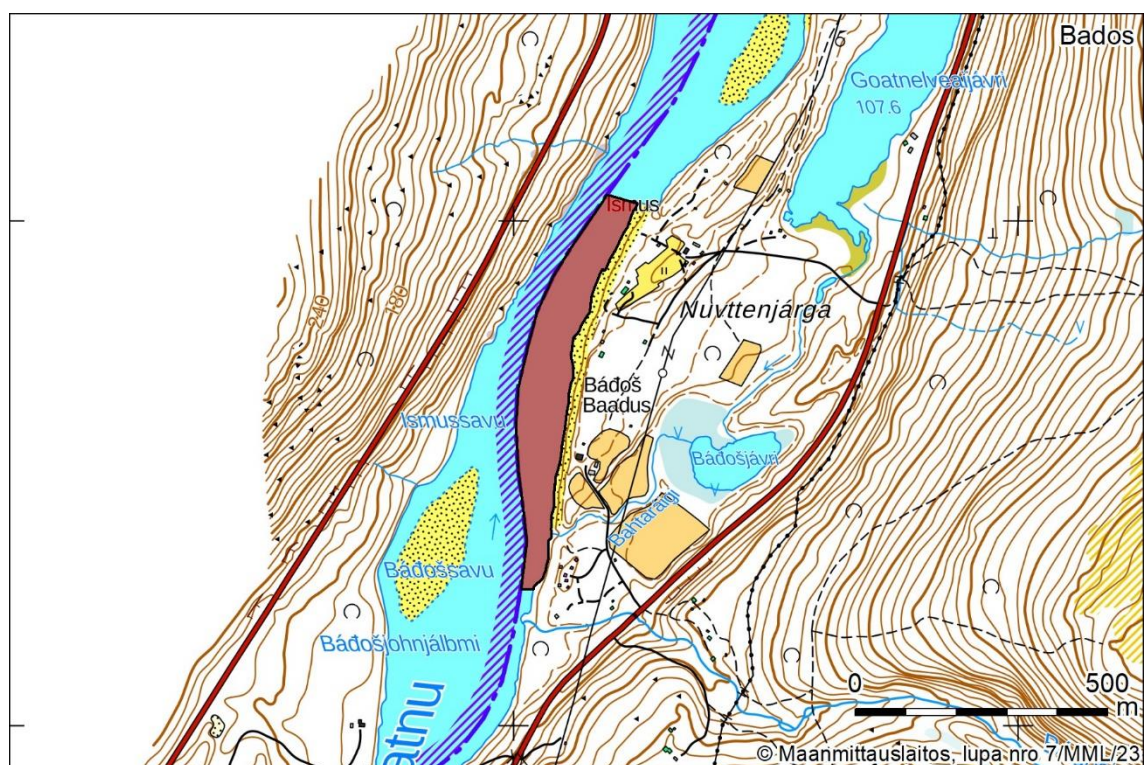

Topographic map of the Geadggašguoika (Kuninkaankivi) area. The map shows contour lines, a river (Geadggašguoika), and various geographical features. Key locations labeled include Gamanjarnuorri, Gamanjargárggu, Aitegeadgi, Kuninkaankivi, and Geadggašgeadgi. A scale bar indicates 500 meters. The map is titled 'Geadggašguoika (Kuninkaankivi)'.

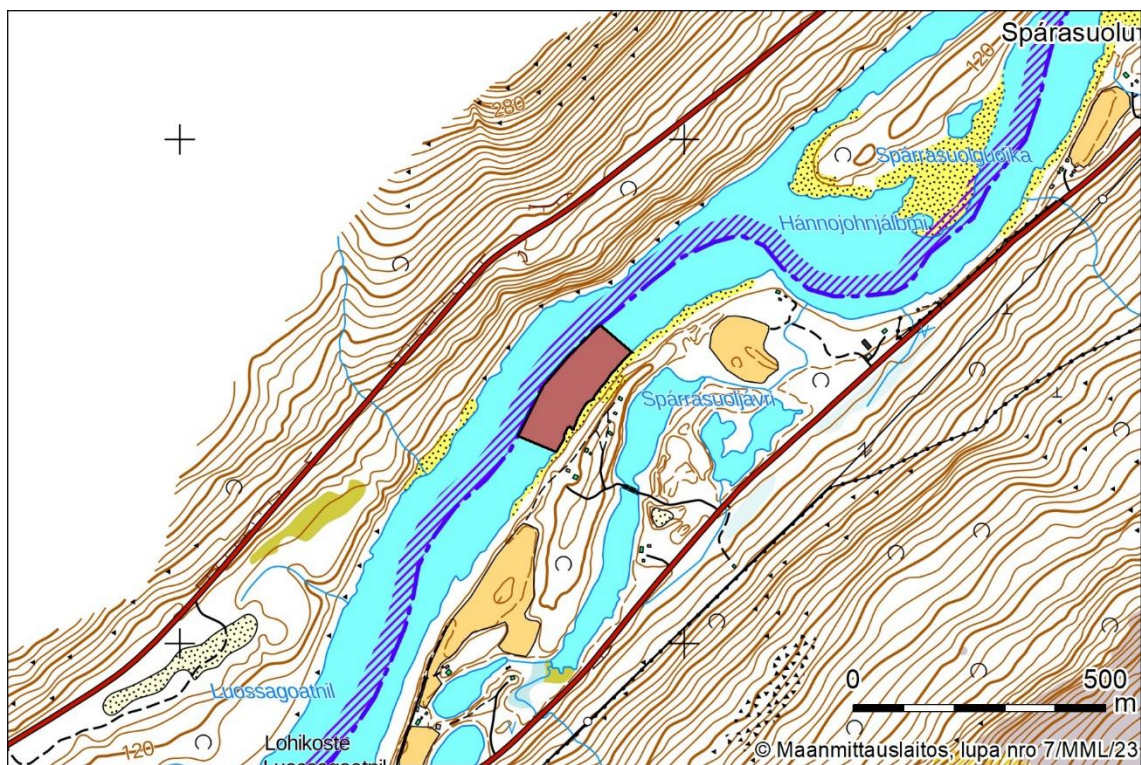
13 Yläköngäs / Ailestrykene

14 Bados

15 Spárasuolu

16 Bárši

